

γερ καὶ Σασαλιμύλλισρ, δύο τῶν ἐργατῶν του εύρωπαῖων, ἵνα ὕστιν ἔτοιμοι δύως μᾶς συνοδεύσωσιν εἰς τὸ ἀγγλικὸν στρατόπεδον. Ἐν ταῦτῷ μᾶς ἔπειψε δύο ἀνωτέρους ἀξιωματικούς του, τὸν Bitwaddad Hassenie καὶ Ras Bissawur, μὲ τὴν ἀκόλουθον ἀγγελίαν. «Ἀναγωρήσατε εὐθὺς, πορεύθητε εἰς τοὺς ἡμογενεῖς σας· θέλετε στείλη αὔριον νὰ λάβητε πᾶν ὅ, τι ἔχετε.»

Τὸ μήνυμα τοῦτο οὐδόλως μᾶς ἐξησφάλιζεν. Οἱ δύο ἀρχηγοὶ ἦσαν σκυθρώποι καὶ καταβεβλημένοι, ὃ δὲ Σαμουὴλ ἥτο τόσῳ τεταραγμένος, ὡστε δὲν ἥδυνθη νὰ μᾶς δώσῃ οὐδεμίαν ἐξῆγησιν ἐπὶ τῆς αἰργιδίας ταύτης ἀποφάσεως. «Ημεῖς ἐκαλέσαμεν τοὺς ὑπηρέτας μας ὅπως φακελῶσωσι διάφορα πράγματα, καὶ τινες αὐτῶν μᾶς ἀπεχαιρετησαν μὲ τὰ δάκρυα ἐν τοῖς δρθαλμοῖς. Οἱ φύλλικες κάλλιον πρὸς ἡμᾶς διατεθειμένοι μᾶς ἐθεώρουν κατηφῶς καὶ τεθλιμμένως. Ἀνχριτέβλως ἡ ἐντύπωσίς των ἥτο δμοία τῇ δυετέρᾳ. Ἐκαλούμεθα οὐγὶ ὅπως ἀποδοθῶμεν τοῖς συμπατριώταις ἡμῶν, ἀλλ᾽ ὅπως ὀδηγηθῶμεν εἰς τὸν θάνατον. Ηθελεν εἰσθαι ἀνωφελές νὰ κάμωμεν παρατηρήσεις ἢ παράπονα· διὸ ἐκοσμήθημεν, ηὐχαριστημένοι, οἰαδήποτε θήθελεν εἰσθαι ἡ ἔκβασις, ὅτι ἡγγίζομεν εἰς τὸ τέλος τῆς αἰχμαλωσίας μας. Ἀπεχαιρετήσαμεν τοὺς ὑπηρέτας μας, καὶ κατελίπομεν τὴν ἄμβων ὑπὸ ἰσχυρὸν παραπομπίαν. Ἐνῷ ἐνεδύσμεθα, ὃ Σαμουὴλ συνωμίλει μετὰ τῶν ἀρχηγῶν, οἵτινες τῷ εἶπον δτὶ δ Θεόδωρος ἥτο ἐμμανῆς, καὶ δτὶ διόδεν θήθελον παραλείψῃ δπως ἥραδύνωσι τὴν μετ' αὐτοῦ συγάντησίν μας, διότι ἥτο σπουδαιότατον νὰ τῷ δοθῇ δ καιρὸς ἵνα καταπραΰνθῃ δλίγον. Ἀπεράσισαν νὰ ἀποστείλωσι πρότερον ἔνα στρατιώτην μετὰ ὑποτεθειμένης πρεσβείας ἐκ μέρους ἡμῶν διὰ νὰ ζητήσωμεν παρὰ τῆς Α. Μεγαλειότητος τελευταῖαν συνέτευξιν, διότι δὲν ἥδυνάμεθα νὰ ἀναχωρήσωμεν χωρὶς νὰ τὸν ἀποχαιρετήσωμεν.

Ἄφικόμενοι εἰς τὴν ὑπώρειαν τῆς ἁμέας, δὲν εὔρομεν ἡμιόνους καθὼς ἐστελλεν ἐν τοιαύταις περιπτώσεσιν διαυτοκράτωρ, ἐγρειάσθη νὰ ἐπισάξιμεν τὰς ἴδικὰς μας καὶ νὰ μισθώσωμεν τινὰς τῶν Εύρωπαίων ἐργατῶν. «Ο τόπος ἐκεῖνος ἐφαίνετο σχεδὸν ἐγκαταλειμμένος» καὶ κατὰ τὴν πορείαν μας ἐκ τῆς αὐτοκρατορικῆς σκηνῆς δλίγους εἰδόμεν στρατιώτας, ἀλλὰ πισταίνοντες διεκρίνομεν τὰ ὑφώματα τῆς Σελασσίας καὶ Φάχλα κεκαλυμμένα ὑπὸ τῶν λειψάνων τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ.

(ἔπειται τὸ τέλος.)

ΕΙΚΩΝ ΑΞΙΟΜΙΜΗΤΟΣ.

὾ Θάνατε, διατί νὰ σὲ εἰκονίζωσιν ὑπὸ μορφὴν τοσοῦτον φρικώδη, μὴ φέροντα ἔνδυμα ἐπὶ τῶν λειποσάρκων δστέων σου; Πρέπει λοιπὸν νὰ ἐμπνέης τὴν ἀποστροφὴν καὶ τὸν τρόμον εἰς τοῦ σοφοῦ καὶ τοῦ χριστιανοῦ τὴν καρδίαν, δπόταν οὐδεμία ἀνάπαυσις είναι τοσοῦτον βαθεῖα δσον ἐκείνη τὴν δποίαν σὺ μᾶς προσφέρεις; δπόταν ἡ δύναμις σου καταβάλλει τὰς πικρίας ἡμῶν καὶ τοὺς πόνους καὶ δπόταν διὰ σοῦ ἀπαλλαττόμεθα ἀμφοτέρων; δπόταν δ ἐλευθερωτῆς ἥραχίων σου μᾶς θερίζει, στάχυας ὥχροὺς πρὸς τὴν γῆν κεκλιμένους, καὶ ωρίμους διὰ τὸν οὐρανόν; δπόταν ἡ εύμενὴς πρὸς τὴν εὐφύτων σκιά σου τὴν κάμνει ν' ἀστράπτῃ ὡς τὸν ἀδάμαντα, καὶ δπόταν σκορπίζεις τὴν δάφνην ἐπὶ τοῦ ἐντίμου της τάφου; δπόταν κάμνεις καὶ λησμονοῦνται αἱ ἐλείψεις μας καὶ τὰ ἀμαρτήματά μας καὶ δπόταν ἡ σκιά μας, ὑπὸ σοῦ προστατευομένη, διαλάμπει καθαρότερα παρ' ὅτι δ είσις μας; Ἄχ! ἐὰν ξυπνῇ μέγας ζωγράφος, πόσον δλιγώτερον πένθιμον ἴματισμὸν θήσεια σοὶ κάμει! Ἅ, πῶς θήσεια σοὶ δώσει μορφὴν δλιγώτερον ἀποτρόπαιον! Σὺ, θήσεις εἰσθαι,

χάρις εἰς τὴν ἰδικήν μου γραφῆδα, εὐγενής καὶ ὡραία γυνὴ, τῆς δόποιας ή θεωρία ηθελεν ἐμπνέη εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἐμπιστοσύνην καὶ ἀταραξίαν. Ἡθελα σὲ κοσμήσει διὰ μεγαλοπρεπῶν ἐνδυμάτων, τὰ δόποια δὲν ηθελα θάψει, ὅχι, διὰ χρωμάτων ἀμαυρῶν ἀλλ᾽ ὁ χιτών σου ηθελεν εἰσθαι πράσινος, ἔμβλημα μιᾶς οὐρανίου ἐλπίδος· τὸ ὥχρὸν μέτωπόν σου, ἐστεμμένον διὰ ρόδων, ηθελεν ἐμψυχόνεσθαι· ὑπὸ τὸ ἀπαύγασμά των· τὸ ήμινοικτὸν στόμα σου ηθελε μειδία πρὸς ήμᾶς μὲ γαλήνην· καὶ πρὸς παρηγορίαν ἐκείνων, οἵτινες ὑποκύπτουσιν εἰς τὴν μυστηριώδην πρόσκλησίν σου, δάκτυλός σου ηθελε δεικνύῃ ἐν τάφον, ἐνῷ οἱ δρθαλμοὶ σου ηθελον ἀτενίζει τὸν οὐρανόν.

J. PETIT-SENN.

ΤΕΧΝΑΣΜΑ ΤΟΥ ΣΟΥΤΑΝΟΥ

ΑΒΔΟΥΛ-ΜΕΔΖΙΤ

Διήγοῦνται ἀνέκδοτον τοῦ Σουλτάνου Ἀβδούλ-Μεδζίτ ὄμοιον τῆς διηγήσεως τῶν *Mille et une Nuits*.

Πλούσιός τις Ἀρμένιος ἀπώλεσε χαρτοφυλάκιον τι περιέχον 400,000 γρόσια, προσέφερε δὲ ὡς ἀνταμοιβὴν 40,000 εἰς ἐκεῖνον, ὅστις ηθελε τὸ εὗρει.

Τὸ χαρτοφυλάκιον εὑρέθη ὑπό τινος πτωχοῦ καὶ ἐντίμου γέροντος, ὅστις ἔζητησατο τὴν ἀνταμοιβὴν, ἀλλ᾽ ὁ Ἀρμένιος, θέλων ν' ἀποφύγῃ τὴν διοσχεθεῖσαν ἀνταμοιβὴν, διεσχυρίσθη ὅτι ἐντὸς τοῦ χαρτοφυλακίου του διπήροχε προσέτι καὶ ὡραῖόν τι δακτύλιον, τὸ δόποιον δὲ γέρων εἶχε κλέψει.

Καθυπέβαλον τὸ πρᾶγμα εἰς τὸν Σουλτάνον, ὅστις, θεοβαιωθεὶς περὶ τῆς καλοκαργαθίας τοῦ γέροντος καὶ τῆς ἐγνωμένης φιλαργυρίας τοῦ Ἀρμενίου, ἀπεφάνθη οὕτω· ἐπειδὴ ἐντὸς τοῦ χαρτοφυλακίου διπήροχε δακτύλιον, καὶ ἐ-

πειδὴ τὸ εὔρεθὲν δὲν ἦτο ἐκεῖνο, διὰ τοῦτο καλὸν ἦτο γὰρ δοῦλη τὸ χαρτοφυλάκιον μετὰ τῶν 400,000 γρόσιων εἰς τὸν γέροντα, καὶ νὰ γίνωσι νέαι ἀναζητήσεις καὶ εἰδοποιήσεις, διποτες ἐπανευρεθῆ τὸ ἄλλον.

ΜΥΡΙΑΝΘΕΜΟΝ.

Lettres de Saint Bernard.

Ἐνεργέτει τοὺς φίλους σου, ὅπως ἔτι μᾶλλον σὲ ἀγαπῶσιν· εὐεργέτει τοὺς ἔχθρούς σου, ὅπως καταστῶσι φίλοι σου.

Kleobouloc.

‘Η θρησκεία εἶνε τὸ ἄρωμα, διπερ ἐμποδίζει τὴν ἀνθρωπίνην ἐπιστήμην τοῦ νὰ παρεκτραπῇ.

Bacon.

‘Ο Θεὸς θέτει ὑπὸ τοὺς δρθαλμούς μας ἐν παράδοξον εἰθλίον διὰ νὰ μᾶς διδάξῃ· μᾶς ἀναγκάζει νὰ ἀναγινώσκωμεν ἐν τῇ ἴδιᾳ ἡμῶν καρδίᾳ.

Fénelon.

Θέλετε νὰ δρέψητε ἀνθη ἐν τῷ οὐρανῷ; Ἀποφεύγετε τὸκακὸν ἐπὶ τῆσθης.

Nicola de Fluc.

‘Η καλλιτέρα τιμωρία ἐνὸς ἐγκλήματος εἶνε τοῦ νὰ ἀναλογίζηται δὲ αὐτουργὸς μετὰ τύψεως συνειδότος τὴν πρᾶξίν του.

Sénégue.